

Dosar nr. xxxx.xx.xxxx

ROMANIA

TRIBUNALUL IALOMITA - SECTIA CIVILA SENTINTA CIVILA nr. 240 F

Sedinta publica din data de xx.xx.xxxx

Tribunalul compus din: Presedinte – xxxxxx

Grefier - xxxxxx

Pe rol, pronuntarea asupra cauzei in contencios,,-administrativ privind pe reclamanta SC xxxxxxxx din xxxxx in contradictoriu cu paratele DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE IALOMITA si ACTIVITATEA DE INSPECTIE FISCALA xxxxx, avand ca obiect *anulare act administrate fiscal*.

Dezbaterile au avut loc in sedinta publica din data de xx.xx.xxxx, fiind consemnate in incheierea de sedinta de la acea data, ce face parte integranta din prezenta hotarare si cand instanta a amanat pronuntarea pentru a da posibilitatea partilor sa depuna concluzii scrise.

Dupa deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra litigiului in contencios administrativ de fata;

Prin cererea Inregistrata pe rolul .acestei. instante sub nr. xxxx/xxxx/xxxx din xx.xx.xxxx, reclamanta SC xxxxx, cu sediul in xxxx str. xxxxx, nr. xxx jud. xxxxxx, a solicitat, in contradictoriu cu paratele DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE xxxxxx si ACTIVITATEA DE INSPECTIE FISCALA xxxxx, ambele cu sediul in localitatea xxxx, str. xxxx nr. xx jud. xxxx, anulara deciziei privind solutionarea contestatiei nr. xxx/xx.xx.xxxx , a deciziei de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx si a raportului de inspectie fiscala nr. xxx/xx.xx.xxxx si a deciziei de instituire a masurilor - obligator!! nr. xxx/xx.xx.xxxx pentru motive de nelegalitate, si neterneinicie.

In motivarea actiunii reclamanta arata ca intre aceasta si xxxxxx din Franta a existat un contract de prestare servicii incheiat la data de xx.xx.xxxx prin care, SC xxxxx SRL, in calitate de antreprenor, asigura conducerea unui santier in numele beneficiarului, pe teritoriul-xxxxxx

Din partea SC xxxxx SRL s-a deplasat in xxxxx dl, xxxxx, administrator, dar si salariat cu norma intreaga, in baza unui contract de munca pe perioada nedeterminata. Contractul s-a desfasurat pe perioada xxxx-xxxx. Pentru fiecare zi de pe santier, salariatul a primit din partea angajatorului SC xxxxx SRL, o diurna in suma de 140 euro,

Prin actul de control, autoritatea fiscala a stabilit ca toate sumele ce sunt platite ulterior unei perioade de 120 zile nu mai sunt cheltuieli cu diurna pentru societate, ci venituri de natura salariala pentru salariat si a fost obligata la impozitarea acestor sume cu impozitul pe venitul din salarii si asigurari sociale aferente, pensii, asigurari de sanatate, asigurari de somaj in suraa totala de xxxxxx lei.

In plus, autoritatea fiscala a considerat ca salariatul nu ar beneficia de o anumita categorie de diurna, stabilind ca drept al acestuia o surna mai mica, toata aceasta diferenta fiind tratata, in opinia echipei de control, drept venit

salarial.

Reclamanta considera ca organele fiscale au facut o interpretare eronata a dispozitiilor legale in materia stabilirii cuantumului diumei si a perioadei maxime de acordare a acesteia, astfel incat, pe aceasta cale, solicita anulara actelor administrative fiscale emise de cele doua autoritati si exonerarea societatii de plata acestor debite. In dovedire, s-a solicitat proba cu inscrisuri si expertiza de specialitate."

In drept, reclamanta islintemeiaza actiunea pe dispozitiile HG nr. 518/1 dispozitiila Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

In conformitate cu prevederile art. 115 si urmatoarele Cod procedura civila parata D.G.F.P xxxxxa formulat intampinare, prin care a solicitat respingere ca nefondata, a actiunii formulate de reclarnanta SC xxxxxx mentinerea, ca legala, a tuturor actelor administrativ-fiscale emise de aceste autoritati, in cauza fiind aplicabile prevederile art. 2 din HG nr. 1860/2006, art. 55 din Legea nr. 571/2003, rap .la art. 45 din Contractul Colectiv de Munca la nivel national pentru anii xxxx-xxxx.

Pe acesta cale a fost invocata exceptia de necompetenta materiala a Tribunalului xxxxx in solutionarea cererii de suspendare a executarii silite a deciziei de instituire a masurilor asiguratorii fata de de dispozitiile art. 329 coroborat cu art. 172 din OG nr. 92/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, calea de atac impotriva acesnii act fiind cea a contestatiei la executare, iar competenta apartinand Judecatoriei xxxxx.

Cu privire la cererea de anulare a Raportului de inspectie fiscala nr. xxx/xx.xx.xxxx emis de catre ACTIVITATEA DE INSPECTIE FISCALA xxxxxx a fost invocata exceptia inadmisibilitatii, intrucat creantele fiscale ce au fost stabilite in sarcina contribuabilului prin decizia de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx in conformitate cu disp. art. 85 alin. I lit. b din OG nr.92/2003 si ca atare, actul fiscal care prezinta trasaturile actului administrative fiscal raportat la dispozitiile art. 41 din OG nr. 92/2003 si art. 2 alin. I lit. c din Legea nr. 554/2004 il reprezinta decizia de impunere, iar nu raportul de inspectie fiscala, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere, iar valorificarea constatarilor inspectiei fiscale in sensul stabilirii de obligatii suplimentare se realizeaza prin emiterea deciziei de impunere.

In legatura cu ultimul capat de cerere al actiunii, reclamanta SC xxxxx SRL xxxxxx invederat instantei faptul ca renunta la aceasta cerere, in aceste conditii practic exceptia invocata de parata D.G.F.P. xxxxxx a ramas fara obiect.

Referitor la exceptia inadmisibilitatii invocata prin intampinare de catre parata D.G.F.P. xxxxxx, referitor la anulara, pe calea contestatiei, si a raportului de inspectie fiscala intocmit de organele fiscale, instanta o va privi ca pe o aparare de fond, nu ca o veritabila exceptie, urmand sa fie analizata in raport de probele administrate in cauza.

Analizand actele si lucrarile dosarului, instanta retine urmatoarele ;

Prin decizia de impunere xxx/xx.xx.xxxx emisa de Activitate de inspectie Fiscala lalomita, in sarcina reclamantei, s-a retinut ca fiind de plata

suma totala de xxxxx lei, reprezentand impozit pe salarii, majorari la acestea, CAS angajator cu majorari, CAS asigurat si majorari, CASS angajator si angajati cu majorari, somaj angajat si angajator cu majorarile aferente, CAMBP si majorari la acestea, concedii si indemnizatii si majorari, fond garantare si majorari la acesta.

Impotriva raportului de inspectie fiscala nr. xxx/xx.xx.xxxx intocmit de inspectorii fiscali si a deciziei de impunere nr. xxx/xxxx, reclamanta a formulat, in termenul legal prevazut de art. 207 din OG nr. 92/2003 republicata, contestatia inregistrata la D.G.F.P. xxxxxx sub nr. xxx/xx.xx.xxxx contestatie ce a fost respinsa ca fiind neintemeiata, fiind emisa in acest sens decizia nr. xxx/xx.xx.xxxx, de catre D.G.F.P. Ialomita - Biroul Solutionare Contestatii.

In esenta, tribunalul retine urmatoarea situatie de fapt:

Intre SC xxxxx SRL si xxxxxx din xxxx a existat un contract de prestare servicii, incheiat la data de xx.xx.xxxx prin care, SC xxxxx SRL, 'in "calitate" de "anteprenor, asigura conducerea unui santier in numele beneficiarului, pe teritoriul xxxxxx.

Din partea SC xxxxx SRL s-a deplasat in xxxx dl. xxxxx administrator, dar si salariat cu norma intreaga, in baza unui contract de munca pe perioada nedeterminata. Contractul s-a desfasurat pe perioada xxxx-xxxx. Pentru fiecare zi de pe santier, salariatul a primit din partea angajatorului SC xxxxxxxx SRL, o diurna in suma de 140 euro.

Prin Raportul de inspectie fiscala nr. xxx/xx.xx.xxxx ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea a acordat peste perioada de 120 zile diurna iar sumele au fost considerate ca venit de natura salariala, asupra carora au fost calculate obligatiile aferente in suma totala de xxxxx lei.

Incepand cu data de xx.xx.xxxx, societatea si-a suspendat activitatea conform incheierii Oficiului Registrului Comertului Ialomita nr. xxx/xx.xx.xxxx

Fata de proba cu inscrisuri administrata in cauza de reclamanta sau conturat trei motive de nelegalitate ale actelor administrativ fiscale emise de parate care conduce la anularea lor, acestea fiind :

Societatea arata ca, potrivit dispozitiilor art. 16 si art. 17 din HG nr. 518/1995 care stipuleaza ca : „(1) Prevederile prezentei hotarari se aplica si personalului din regiile autonome si societatile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, care se deplaseaza temporar in strainatate pentru aducerea la indeplinire a actiunilor mentionate la art. 1.

(2) Drepturile si obligatiile personalului roman trimis in strainatate de catre Presedintie, organele autoritatii legislative, judecatoresti si de alte organe ale autoritatii publice, pentru indeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, se stabilesc prin reglementari proprii, aprobate potrivit legii.

(1) Se recomanda agentilor economici, altii decat cei prevazuti la art. 16 alin. (1), precum si fundatiilor, asociatiilor si altora asemenea, sa aplice in mod corespunzator prevederile prezentei hotarari.

(2) In situatia in care persoanele juridice prevazute la alin. (1) acorda drepturi superioare, cheltuielile efectuate cu aceasta destinatie, care se au in vedere la calcularea profitului impozabil, nu pot depasi pe cele cuvenite personalului respectiv, in limitele si in conditiile stabilite prin prezenta hotarare.

Acest act normativ stabileste ce se intampla cand nu se respecta plafoanele, stabilindu-se ca diferenta este o chelnieala nedeductibila la impozitul pe profit, adica se plateste impozit pe profit in cota de la data depasirii plafonului. Altfel spus, hotararea de guvern nu transforma nici pe de parte cheltuiala cu diuma intr-un venit de natura salariala, prin urmare nici autoritatea fiscaia nu -are dreptul sa dea o .astfel de interpretare.

Astfel, Hotararea Guvernului nr. 581/1994 stabileste nivelul diurnei pentru personalul trimis in strainatate, dispune plafoane numai pentru personalul public, nu interzice si nici nu echivaleaza utilizarea categoriei a II-a de diuma (coeficient 1,6 diurna mai mare) pentru salariatii cu functii de conducere si administrare din cadrul unei societati comerciale private.

Societatea mai arata ca autoritatile fiscale si-au depasit competentele si atributiile, au-stabilit ca, dupa depasirea perioadei de delegare de 120 zile, cheltuiala cu diuma se transforma in venit salarial. In esenta, interpretarea autoritatii fiscale se bazeaza pe prevederea art. 44 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii si un ultim motiv fiind acela ca din intreaga suma de xxxxx lei solicitata la plata ca urmare a procesului verbal de control, conform prevederilor Deciziei de instituire a masurilor asiguratorii, inregistrata sub nr. xxx/xx.xx.xxxx, administratorul xxxxxx, in calitate de salariat, ar fi debitorul societatii cu smna de xxxxx lei.

Fata de situatia de fapt mai sus mentionata, instanta considera ca problemele de drept ce urmeaza a primi rezolvare sunt : daca un agent economic privat poate delega salariatul mai mult de 120 de zile, daca agentul economic privat poate acorda salariatului diuma pe perioada delegarii in orice quantum, fara limita existenta in HG nr. 518/1995 si ce tratament fiscal ar avea diurna platita de angajator peste limita irnpusa de HG nr. 518/1995.

Instanta, tinand cont de probatoriul administrat in cauza, coroborat cu prevederile HG nr. 518/1995 actualizata, art. 16 si 17, act normativ care reglementeaza diuma pentru salariatii ce desfasoara activitatea in strainatate, apreciaza ca actiunea promovata de reciamanta este nefondata, drept pentru care va fi respinsa.

Tribunalul a avut in vedere urmatoarele argurnente juridice:

Intradevar actul normativ care reglementeaza diuma pentru salariatii ce desfasoara activitate in strainatate, este HG nr. 518/1995, iar acest act stabileste si obligatiile pentru personalul public, dar acesta nu este de sine-stator,actul normativ are caracter de recomandare, el trebuind corelat si cu alte prevederi legale referitoare la acest aspect al diurnei, in speta cu dispozitiile Codului fiscal, care o data legifereaza aceasta diurna pana la limita de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru institutiile publice conform art. 121 alin.3 lit. b din Legea nr. 571/2003 modificata si completata, fapt ce conduce la ideea ca aceasta recomandare

devine obligatorie și, a doua oară, această decizie de acordare a diurnei va intra și sub jurisdicția prevederilor Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, art. 44, care stipulează ca: „alin.1 - delegarea poate fi dispusă pentru o perioadă de cel mult 60 zile și se poate prelungi cu acordul salariatului, cu cel mult 60 de zile; alin.2 - salariatul delegat are dreptul la plata cheltuielilor de transport și cazare precum și la o indemnizație de delegare, în condițiile prevăzute de lege sau de contractul colectiv de muncă.

În acest context, instanța apreciază că reclamanta SC "xxxxx" SRL Tandarei eronat contestă diferența de diurnă între categoria I și categoria a II-a pe care precizează că organele de inspecție fiscală ar fi tratat-o ca și venit de natură salarială deoarece pentru perioada celor 120 zile cât societatea avea dreptul la cheltuieli de diurnă, diferența între 140 Euro/zi plătiți administratorului societății, d. nr. xxxxxx, organul de inspecție fiscală nu a considerat această diferență venit de natură salarială și nu a fost impozitată cu impozit pe salarii și contribuții.

Astfel, în mod corect, organele fiscale au stabilit în raportul de inspecție fiscală că diferența în cuantum de xxxxxx lei a fost considerată ca și cheltuielă nedeductibilă cu diurnă, aceasta fiind înregistrată de societate în contul "625" (societatea a înregistrat cheltuieli cu diurnă în perioada iulie - octombrie xxxx cât avea dreptul să plătească aceste cheltuieli de delegare}, respectiv diurnă în sumă de 140 Euro/zi, față de suma legală în cuantum de 87,5 Euro/zi deplasarea, respectiv 35 Euro x 2,5, societatea aplicând în mod greșit nivelul de diurnă aferent categoriei a II-a, în sumă de 56 Euro x 2,5 = 140 Euro/zi acordată numai pentru funcțiile de demnitate publică în condițiile în care era aplicabilă categoria I de diurnă (coeficient 1,00) în care se încadrează restul personalului, potrivit anexei 1 la H.G. nr. 518/1995 actualizată,

În aceste condiții, tribunalul constată că în mod greșit i-a fost acordată d. nr. xxxxxx diurnă, într-un cuantum mai ridicat, deoarece în actul normativ sus menționat se prevedea că, în categoria a II-a se încadrează doar personalul enumerat în mod expres, iar în categoria I se încadrează restul personalului, neiasând loc de interpretare, respectiv un salariat/administrator al unei societăți comerciale nu poate să fie asimilat înalților demnitari publici, ca să justifice, în opinia reclamantei, acordarea diurnei la nivelul cel mai mare.

Tribunalul are în vedere și un alt aspect, acela că în H.G. nr. 518/1995 care reglementează acordarea diurnei agenților economici (art. 16, art. 17 alin. 1) și 2) există art. 19 care precizează că: „în măsura în care prezenta hotărâre nu stipulează altfel, dispozițiile sale se completează cu prevederile legale în vigoare referitoare la acordarea, cheltuirea, justificarea, evidența și controlul sumelor puse la dispoziția personalului care se deplasează în interesul serviciului pe teritoriul României”, respectiv cele cuprinse în HG. nr. 1860/2006 privind drepturile și obligatiunile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, act care face vorbire că acordarea diurnei se face ținând seama cum am expus mai sus, de prevederile contractelor colective sau individuale

de munca (in speta fiind aplicabil Contractul Colectiv de Munca la nivel national si la nivelul ramurii constructii pentru anii xxxx/xxxxx art. 16) si Codul muncii, art. 44 si urmatoarele.

Astfel, in contextul actelor normative enumerate mai sus a fost ernisa si adresa M.F.P.-A.N.A.F.-Directia Generala Coordonare Inspectie Fiscala nr. xxx/xx.xx.xxxx care stipuleaza ca indemnizatia de delegare care este acordata-peste perioada de 120 de zile (cazul de fata), sumele respective vor fi coiisiderate; de natura salariala, asupra carora se vor calcula obligatiile aferente respectiv impozit pe venit, contributi sociale precum si majorarile de mtarziere, acolo unde se impune.

In consecinta, instanta apreciaza ca sumele incasate cu titlul-de diurna de salariatul/administratorul SC xxxx SRL Tandarei pentru perioada cat a lucrat in xxxx, peste cele 120 zile stabilite de lege, in mod corect inspectorii fiscali au stabilit ca aceasta persoana nu aveau dreptul la aceste sume si au fost asimilate veniturilor de natura salariala, avandu-se in vedere si prevederile art. 55 alin.I si 2, lit.k din Legea nr.571/2003 cu modificanle si completarileulterioare.

"Pentru toate aceste considerente mai sus mentionate, instanta apreciaza ca actele administrativ-fiscale emise de D.G.F.P. xxxxxx-ACTIVITATEA DE INSPECTIE FISCALA xxxxxxxx au fost date cu respectarea prevederilor legale, urmand sa fie mentinute in totalitate si in consecinta se pastreaza obligatia de plata a reclamantei pentru suma totala de xxxxxx lei. Referitor la cererea de anulare a Raportului de inspectie fiscala nr. xxx/xx.xx.xxxx emis de Activitatea de Inspectie Fiscala xxxxxxxx, instanta apreciaza ca acest lucru nu are baza legala deoarece creantele fiscale ce au fost stabilite in sarcina contribuabilului prin decizia de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx in conformitate cu disp. art. 85 alin.I lit. b din O.G. nr.92/2003 si ca atare, actul emis de organul fiscal care prezinta trasaturile actului administrativ fiscal raportat la dispozitiile art. 41 din O.G. nr. 92/2003 si art. 2 alin.I lit. c din Legea nr. 554/2004 il reprezinta decizia de impunere iar nu raportul de inspectie fiscala, care a stat la baza emiteri deciziei de impunere, iar valorificarea constatarilor inspectiei fiscale in sensul stabilirii de obligatii suplimentare se realizeaza prin emiteria deciziei de impunere.

In consecinta, fata de situatia de fapt expusa mai sus instanta a considerat actiunea formulati de reclanianta „SC xxxx SRL xxxx ca fiind neintemeiata drept pentru care va: fi respinsa.

Vazand si dispozitiile art. 20 alin.I din Legea nr. 554/2004

PENTRU ACESTE MOTIVE IN NUMELE LEGII HOTARASTE:

Respinge cererea formulate de reclamanta SC xxxxxx SRL xxxxxx, cu sediul in xxxxxx, str. xxxx, nr. xxx jud.xxxxxxx, a solicitat, in contradictoriu cu paratele DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE xxxxx si ACTIVITATEA DE INSPECTIE FISCALA xxxxxxxx, ambele cu sediul in xxxxx, str. xxxxxx nr. xx jud. xxxxxx, ca nefondata.

Cu recurs in 15 zile de la comunicare.

Pronuntata in Sedinta publica, azi xx.xx.xxxx.
PRESEDINTE,

fi